

ELS CONTINGUTS JURÍDICS DEL WEB D'ACOLLIDA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA: ESTUDI COMPARATIU DE LES VERSIONS CATALANA, CASTELLANA, ANGLESA I XINESA*

Mireia Vargas-Urpí**

Resumen al final del artículo.

The abstract can be found at the end of the article.

En el marc de les actuacions prèvies a la nova Llei d'acollida, aprovada a l'abril del 2010, la Generalitat de Catalunya va posar en marxa, el 2009, un *web* d'acollida multilingüe telemàtic, traduït a les nou llengües més parlades a Catalunya. L'estudi que presentem en aquest article se centra en la traducció de l'apartat sobre «Legislació» de la *Guia d'acollida*. En primer lloc, definirem i delimitarem l'àmbit de la traducció als serveis públics com a marc teòric d'aquest estudi. A continuació, basant-nos en l'anàlisi del discurs, compararem la versió original en català de l'apartat de legislació, amb les versions en castellà, anglès i xinès. Ens fixarem, específicament, en qüestions com el registre, les dificultats de traducció d'aquest tipus d'informació i les diferències en les tècniques adoptades en les tres versions traduïdes. Aquesta anàlisi contrastiva servirà per reflexionar sobre el paper de les traduccions d'informació sobre legislació en l'apoderament de les minories lingüístiques i, per extensió, en la promoció de la convivència en la diversitat.

Paraules clau: traducció jurídica; traducció als serveis públics; apoderament; multilingüisme; immigració; tècniques de traducció.

* L'autora voldria agrair a la Dra. Marta Arumí Ribas, a la Dra. Carmen Bestué Salinas i a la Dra. Sara Rovira-Esteve el seus comentaris en versions anteriors d'aquest article.

** Mireia Vargas-Urpí, doctoranda del Departament de Traducció i d'Interpretació de la Universitat Autònoma de Barcelona, membre dels grups de recerca Inter-Àsia i Miras. El present article forma part del projecte I+D +I MEC «El impacto de Asia Oriental en el contexto español: Producción cultural, política (s) y sociedad» (FFI2011-29090) i del projecte «Inter-Àsia. Grup de recerca interdisciplinari d'estudis d'Àsia oriental» (2009 SGR 1103), i ha rebut l'ajuda d'una beca PIF de la Universitat Autònoma de Barcelona.

Data de recepció de l'article: 18.10.2011; data d'avaluació: 06.11.2011; data d'acceptació de la versió final: 10.02.2012.

Sumari

1. Introducció
 2. Objectius i metodologia
 3. Estudis previs
 - 3.1. Traducció i interpretació als serveis públics: definició d'un àmbit emergent
 - 3.2. Traducció als serveis públics a Catalunya: tipus de textos
 4. Anàlisi i descripció de la versió original
 5. Anàlisi contrastiva de les versions en castellà, anglès i xinès
 - 5.1. Format i sintaxi
 - 5.2. Terminologia i fraseologia
 6. Conclusions
- Bibliografia

1. Introducció

Al llarg dels últims anys, l'arribada a Catalunya d'immigrants que desconeixen les llengües oficials ha posat a prova la societat catalana. De l'any 2000 al 2010, la població d'origen estranger a Catalunya va passar de 181.590 immigrants censats a un total de 1.198.538 a finals del 2010,¹ un augment que equival al 15,95% de la població total.

La Generalitat de Catalunya, davant dels nous reptes que suposa aquesta nova configuració social, ha fet palesa la necessitat d'oferir solucions als problemes de comunicació entre la societat d'acollida i els nous immigrants als diferents plans estratègics que ha publicat aquests darrers anys. Així, tal com Ugarte Ballester (2006: 112) assenyala, al primer *Pla de ciutadania i immigració (2005-2008)*, ja s'esmentava la necessitat d'adequar «els serveis d'atenció a la ciutadania i a la diversitat intercultural, i garantir la comunicació en les situacions en què no estiguin establertes les condicions mínimes i, molt especialment, en aquells serveis públics que, si fallen, poden posar en risc els drets humans de les persones» (*Pla de ciutadania i immigració*, 2006: 54). Al *Pacte Nacional per a la Immigració*, signat el 2008, i a l'actual *Pla de ciutadania i immigració (2009-2012)* aquesta necessitat d'adaptar els serveis públics a una societat diversa ha passat a considerar-se un dels eixos estratègics principals.

1. Xifres extretes del padró continu. Font: Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat) URL: <http://www.idescat.cat/poblacioestrangera> [Última consulta: 19 de setembre de 2011]

Com a resposta a aquesta necessitat, s'han posat en marxa solucions diverses: des de serveis de mediació intercultural i d'interpretació als serveis públics (presencialment o telefònica), a la traducció escrita de materials informatius, en format imprès o digital, i a la creació d'aplicacions informàtiques d'assistència lingüística.² En el cas de la traducció escrita, actualment, bona part dels materials que s'han traduït subvencionats per la Generalitat de Catalunya són fruit del *Pla de ciutadania i immigració 2005-08*. Només al programa de «primera acollida»³ es van subvencionar 193 projectes de creació de materials multilingües (65 al 2005; 68 al 2006; 26 al 2007 i 34 al 2008), que van suposar una inversió de 1.045.775 euros al llarg del període 2005-08.⁴ Els continguts jurídics són presents, de manera directa o indirecta, en bona part d'aquests materials, que sovint fan referència a la legislació i a aspectes concrets de la Llei d'acollida o de la Llei d'estrangeria. Així, entre aquests materials, cal destacar els convenis col·lectius dels sectors amb més personal d'origen estranger, elaborats pel Departament de Treball; els materials informatius de centres penitenciaris, elaborats pel Departament de Justícia; o la *Guia d'acollida*⁵ en nou idiomes, elaborada per l'anterior Secretaria d'Immigració i amb un apartat específic dedicat a la «Legislació».

Al nivell general de les polítiques d'acollida esmentades a la *Memòria d'actuacions durant el Pla de ciutadania i immigració 2005-08* de la Generalitat de Catalunya, hi trobem, justament, referències als sistemes d'informació i a la gestió del pluralisme lingüístic. La *Guia d'acollida*, com a sistema d'informació, queda justificada per «l'objectiu d'aconseguir que tothom que arribi a Catalunya o que pretengui venir-hi disposi de la informació bàsica i necessària» (2010: 61); mentre que la gestió del pluralisme lingüístic inclou l'objectiu general de «garantir a les persones nouvingudes l'accés adequat a la informació» i l'objectiu específic de «conèixer les necessitats lingüístiques de les persones immigrades» (2010: 66). Observem, d'aquesta manera, la clara voluntat a nivell polític de fer accessible la informació referent a l'Administració i als serveis públics tenint en compte la diversitat lingüística de Catalunya.

2. Sobre aquest tipus d'aplicacions, cal destacar el projecte Universal Doctor. URL: <http://www.universaldocor.com/> [Última consulta: 18 d'octubre de 2011]

3. Es coneix com a «primera acollida» el conjunt d'accions per garantir la informació a les persones nouvingudes sobre l'entorn on han arribat, així com una oferta formativa adequada de llengua i d'adaptació laboral (*Pla de ciutadania i immigració*, 2006: 55)

4. Dades extretes de la *Memòria de les actuacions durant el Pla de ciutadania i immigració 2005-08* (2010).

5. URL: http://www10.gencat.net/WebAcollida/AppJava/ca/Seleccio_idioma.jsp [Última consulta: 19 de setembre de 2011]

De fet, pel que fa a la diversitat lingüística, cal esmentar el paper de Lingua-món – Casa de les Llengües, que ja el 2008 va publicar, a Catalunya, la traducció de les *Recomanacions polítiques per a la traducció i la interpretació a l'àmbit social*, un document elaborat per Trialog, en el marc dels projectes EQUAL de la Unió Europea, establerts amb l'objectiu de lluitar contra la discriminació i la desigualtat en el mercat de treball. Aquestes recomanacions es classifiquen en els cinc objectius següents:

Objectiu 1: Reconèixer la traducció i la interpretació en l'àmbit social com a instrument necessari per a una política d'integració europea en favor de la diversitat i de la igualtat d'oportunitats.

Objectiu 2: Garantir el dret a una assistència lingüística de qualitat en un context social, inclosa la prestació de serveis públics. Aquest dret ha de passar de ser un dret en teoria a ser un dret emparat per la normativa.

Objectiu 3: Implementar un estàndard de qualitat europeu per a la traducció i la interpretació en l'àmbit social.

Objectiu 4: Reconèixer i finançar serveis de traducció i interpretació en l'àmbit social.

Objectiu 5: Encoratjar la participació i facilitar la creació d'estructures associatives a diversos nivells: europeu, nacional, regional... (Trialog, 2008: 6-7).

Tal com podem observar, totes les recomanacions subratllen la importància de la traducció i de la interpretació per a les comunitats immigrades basant-se en el principi de la igualtat, la qual cosa indica que, més enllà de la resposta a una necessitat comunicativa immediata, es parla de la necessitat de respondre a un dret bàsic.

2. Objectius i metodologia

Malgrat l'èmfasi que s'ha posat, a nivell polític, en la creació de materials multilingües, tal com es reflecteix en la inversió econòmica per part de la Generalitat de Catalunya i en la quantitat de materials publicats; la traducció d'aquest tipus de materials és un àmbit relativament poc explorat a data d'avui al món acadèmic, i encara menys en el cas concret dels continguts jurídics que s'hi inclouen. Aquest buit investigador contrasta amb les funcions que s'atribueixen a aquests textos que, tot i no ser textos normatius, d'aplicació del dret o administratius; sí que neixen amb la finalitat de convertir-se en

eines de difusió de la legislació local i de garantia d'accés igualitari al sistema jurídic i administratiu de la societat d'acollida.

En altres àmbits de recerca, com poden ser la interpretació als serveis públics (e.g. Arumí *et al.*, 2011) o la interpretació jurídica pròpiament (e.g. Ortega Herráez, 2006), es posa un gran èmfasi en el fet que una mala interpretació pot privar les minories lingüístiques dels seus drets. En canvi, els materials multilingües, pel fet de no tractar-se de documents amb incidència directa en els seus receptors potencials, no s'han tingut tan presents des del punt de vista investigador. Tanmateix, aquests materials, com a mitjans de difusió d'informació, també poden contribuir a l'apoderament⁶ de les minories lingüístiques i, alhora, a la prevenció de conflictes i a una millor convivència en la diversitat. A més a més, l'efectivitat d'aquests materials multilingües també podria reduir les consultes de tipus legal a les oficines d'atenció i informació al ciutadà i a d'altres punts de serveis socials, sovint saturats amb sol·licituds d'ajudes i subsidis. En definitiva, una traducció de qualitat i una distribució efectiva d'aquest tipus de materials podria beneficiar, a llarg termini, la mateixa Administració.

Partint d'aquest rerefons social i polític, l'objectiu principal d'aquest article és donar a conèixer el tema de la traducció jurídica o legal com a gènere específic dins l'àmbit emergent de la traducció als serveis públics. En aquest sentit, amb aquest article pretenem descriure com es presenten i s'expliquen els continguts jurídics en aquest tipus de textos pel que fa a qüestions com el registre o la terminologia, tant en la versió original, com en les versions traduïdes. Aquesta anàlisi ha de servir, al seu torn, per reflexionar sobre temes com l'efectivitat potencial d'aquests materials i sobre el paper que poden tenir en l'apoderament de les minories lingüístiques de Catalunya.

Concretament, en aquest article exposarem un estudi de cas de la secció sobre «Legislació» de la *Guia d'acollida* de la Generalitat de Catalunya. Basant-nos en l'anàlisi del discurs, descriurem la versió original del text (en català), emfasitzant especialment les característiques de la llengua i del registre usats. A continuació, compararem les versions castellana, anglesa i xinesa. Analitzarem les tècniques emprades en la traducció dels continguts legals de la *Guia d'acollida* segons la classificació de Molina i Hurtado Albir (2002) i reflexionarem

6. Entenem apoderament (*empowerment*) com «el procés social que pretén que els individus incrementin el control sobre les seves pròpies vides, encara que també pot estendre's a comunitats o grups socials determinats» (Bertran Bruguera, 2007: 118).

sobre la incidència que pot tenir l'adopció de certes tècniques en la recepció final dels textos traduïts. Per a aquesta anàlisi, emprarem també la dicotomia proposada per Sarcevic (1985) sobre l'enfocament de la traducció: orientada a la llengua original o orientada a la llengua d'arribada.

Tot i que en altres seccions de la *Guia d'acollida* també es fa referència a conceptes legals, en aquest article ens centrarem només en la informació inclosa sota la rúbrica de «Legislació». Conscients de les limitacions d'aquest tipus d'aproximació, la voluntat d'aquest article és presentar un estudi prospectiu que pugui servir de base per a futurs treballs de recerca relacionats amb el tema de la traducció de continguts legals dins l'àmbit més ampli de la traducció als serveis públics.

3. Estudis previs

Tal com hem comentat en l'apartat anterior, la traducció de continguts jurídics per a la creació de materials multilingües és, a data d'avui, un tema relativament inexplorat des del punt de vista acadèmic. Tanmateix, sí que voldríem definir i delimitar «la traducció i interpretació als serveis públics», l'àmbit de recerca en el qual s'insereix aquest tipus de traducció, i repassar breument el tipus de textos que pot incloure.

3.1. Traducció i interpretació als serveis públics: definició d'un àmbit emergent

Corsellis proposa la següent definició per a «traducció i interpretació als serveis públics» (TISP):

Public service interpreting and translation are, as the name implies, interpreting and translation carried out in the context of the public services, where services users do not speak the majority language of the country. The term 'public service' refers mainly to those services that are provided for the public by central or local government. They include legal, health and the range of social services such as housing, education, welfare and environmental health. (Corsellis, 2009: 4-5).

Tal com veiem en les paraules de Corsellis, el context en què la traducció es desenvolupa (els serveis públics) i els seus receptors potencials (els usuaris que no parlen les llengües majoritàries del país d'acollida) són dos elements clau de la definició de la TISP. No hem trobat cap definició específica que només inclogui la traducció escrita, la qual cosa contrasta amb la recerca en interpretació als serveis públics, que s'ha convertit en un camp molt prolífic en els

darrers anys. La recerca en traducció als serveis públics, també coneguda com a traducció social (*social translation*) i com a traducció a la comunitat (*community translation*), és molt més escassa i sovint es considera una petita àrea dins de l'àmbit de recerca més ampli de la TISP. Tanmateix, la traducció als serveis públics és una pràctica real i present en les nostres societats, que adopta diferents formes i gèneres.

3.2. Traducció als serveis públics a Catalunya: tipus de textos

Vargas-Urpí (2011), inspirada en Valero Garcés i Sales Salvador (2007), proposa la següent classificació per als tipus de textos disponibles a Catalunya que es podrien incloure en l'àmbit de la traducció als serveis públics:

a) Guies de serveis, publicades per la Generalitat de Catalunya, ajuntaments, consells comarcals, associacions o ONG. Contenen informació sobre serveis públics i institucions i cobreixen temes com l'habitatge, l'ensenyament, l'ocupació, la seguretat social, la salut, els serveis socials, qüestions legals i burocràtiques, associacions de dones i telèfons útils. Com a exemples de guies de serveis trobem la *Guia d'acollida* de la Generalitat de Catalunya, la *Guia de butxaca*⁷ publicada per l'Ajuntament de Barcelona o l'opuscle *Com és aquest país?*, publicat per l'Obra Social de la Fundació «La Caixa».

b) Textos monogràfics (opuscles, díptics, tríptics, fullets, llibrets), publicats per institucions governamentals, ONG o associacions. A diferència de les guies de serveis, contenen informació sobre temes molt específics, amb l'objectiu de poder aprofundir-hi més. Per exemple, l'Ajuntament de Barcelona, en coordinació amb la Cambra de Comerç, va editar el *Codi de bones pràctiques per al comerç a Barcelona*, un opuscle amb la normativa vigent pel que fa a l'horari, els festius, l'etiquetatge i d'altres qüestions relacionades amb el comerç.

c) Textos amb finalitat didàctica, que expliquen diferents aspectes del país d'acollida en un registre més didàctic. Sovint contenen dibuixos i gràfics, així com també glossaris bilingües amb vocabulari útil. Per exemple, a la *Guia d'acollida*, a banda dels apartats més informatius, també hi trobem una secció bilingüe amb preguntes freqüents, diàlegs, expressions útils i vocabulari.

d) Formularis elaborats per diferents institucions i emprats, generalment, als serveis públics. Per exemple, el formulari de denúncia o el formulari de sol-

7. URL: http://www.bcn.cat/novaciudadania/arees/ca/acollida/programes/guia_recursos.html [Última consulta: 20 de setembre de 2011]

licitud d'empadronament, que en alguns ajuntaments s'ha traduït a diverses llengües.

e) Eines comunicatives, és a dir, documents bilingües que s'utilitzen per facilitar la comunicació entre els proveïdors de serveis públics i les persones que desconeixen les llengües majoritàries. Sovint prenen la forma de notes amb espais en blanc en què els proveïdors poden apuntar informació molt específica, com la data, l'hora i el lloc d'una reunió. Aquest tipus de documents són molt utilitzats en àmbits com l'educació,⁸ on s'han traduït notes informatives sobre temes diversos, incloses les autoritzacions; o com la sanitat, on podem trobar traduccions de documents com els consentiments informats.

Les referències al dret poden ser presents en qualsevol de les categories anteriors, ja sigui com a tema principal de textos monogràfics o de seccions específiques en les guies de serveis, ja sigui de manera indirecta, com en les autoritzacions o els formularis. De fet, una revisió detallada dels textos traduïts per a les comunitats immigrades confirma que els continguts jurídics no tan sols formen part d'aquests textos, sinó que sovint en són una part important. Aquesta prominència és raonable si tenim en compte que conèixer la legislació en vigor és alhora un dret i un deure de qualsevol ciutadà que visqui en un estat de dret. En aquest sentit, l'objectiu principal de la inclusió de continguts legals a la traducció dins dels serveis públics és clarament el de posar la legislació a l'abast d'aquells ciutadans que no entenen les llengües oficials del país d'acollida.

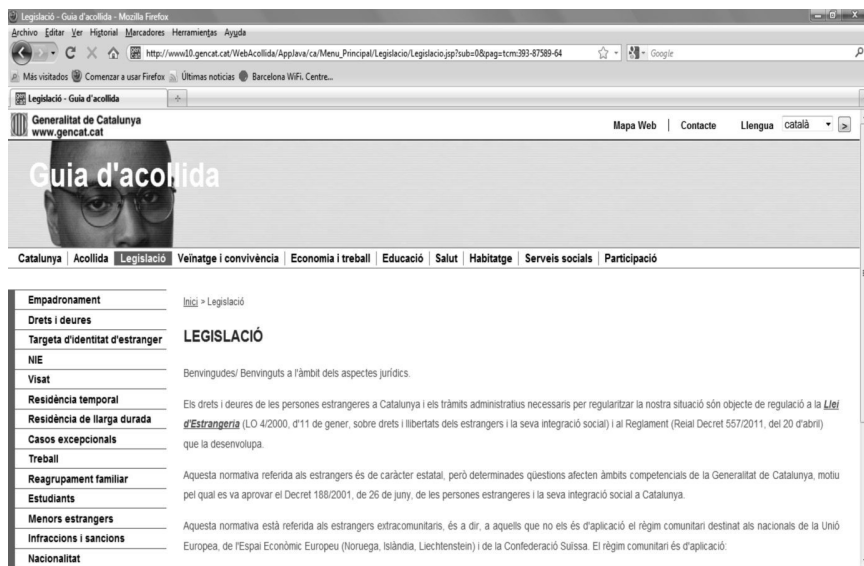
4. Anàlisi i descripció de la versió original

La llengua original de la *Guia d'acollida* és el català. S'ha traduït a les nou llengües més parlades a Catalunya: al castellà, a l'anglès, al francès, a l'àrab, al xinès, al romanès, a l'urdú, al rus i a l'amazic. En aquest punt, ens podríem preguntar si realment el català s'ha pres com a versió original per a totes les traduccions o si, per contra, en algun cas s'ha produït alguna traducció mediada a partir del castellà o d'alguna altra llengua intermèdia. La manca d'informació al *web* sobre els traductors o sobre la versió original dels textos, fa difícil poder confirmar si les traduccions han estat directes o mediades, tot i que en cas de ser mediades, aquest seria un factor important a tenir en compte de cara a l'anàlisi posterior.

8. URL: http://www.xtec.cat/lic/nouvingut/families/fam_com_notes.htm [Última consulta: 19 de setembre de 2011]

La pàgina principal de la secció de Legislació s'ha dedicat a la Llei d'estrangeria vigent a Espanya. Després d'aquest prefaci, la secció de Legislació (figura 1) inclou pestanyes temàtiques amb informació sobre diferents tràmits: l'empadronament, drets i deures dels estrangers, com aconseguir la targeta d'identitat d'estranger (TIE) i el número d'identitat d'estranger (NIE), els tipus de visat, la residència temporal, la residència de llarga durada, el permís de treball, el reagrupament familiar, etc.

Figura 1. Pàgina principal de la secció sobre Legislació de la *Guia d'acollida*

Pel que fa al registre escollit per a la versió catalana, observem una tendència a un llenguatge clar i planer, que intenta mostrar una certa proximitat vers el lector i que intenta evitar, d'alguna manera, la rígida formalitat pròpia del llenguatge jurídic. Els exemples següents mostren la voluntat d'adoptar aquest tipus de registre més proper:

- L'ús de la primera persona del plural per transmetre un to inclusiu.
- L'ús de llistes amb vinyetes en el cas de les enumeracions, per tal d'esquematzar la informació i evitar frases excessivament llargues.
- Les frases emfàtiques d'estructura OVS (objecte-verb-subjecte), per exemple: «EL DRET AL TREBALL I A LA SEGURETAT SOCIAL només podem exercir-lo aquells estrangers que...». Tanmateix, si bé aquest tipus

d'estructura sol ser més habitual en el llenguatge col·loquial, on l'èmfasi se sol marcar també amb l'entonació; en el llenguatge escrit i sense un context que permeti aquesta estructura per qüestions de tema-remà, no deixa de ser estrany trobar-hi aquest tipus de construcció i, encara més, sense una pausa (una coma) després de l'objecte.

- L'ús de la negreta per distingir els termes jurídics o administratius. A més a més, aquests termes s'expliquen al text o mitjançant un enllaç a una pàgina amb la seva definició.
- L'ús de majúscules per emfasitzar certs termes i atraure l'atenció del lector. Per exemple, a la pàgina dedicada a «Drets i deures» dels estrangers, s'empren les majúscules cada cop que s'esmenta un dret. Tanmateix, cal recordar que l'abús de les majúscules se sol desaconsellar en català.⁹

Malgrat tot, la inclusió de referències a lleis específiques i de fraseologia i terminologia legal i administrativa, inevitablement eleva la formalitat del registre emprat en tota la secció. Aquesta formalitat també s'aprecia en l'elecció de certes paraules que clarament pertanyen al discurs legal, per bé que en alguns casos hi hauria hagut opcions alternatives. Per exemple, en especificar els familiars reagrupables, es parla dels «ascendents», un nom poc freqüent en l'ús quotidià del català. En canvi, s'hi haurien pogut incloure exemples d'ascendents entre parèntesi (e.g. pare, mare, avis, etc.), noms d'ús molt més habitual que haurien facilitat, sens dubte, la comprensió de la frase.

Pel que fa als continguts inclosos en la secció de Legislació, la majoria fan referència a diferents aspectes de la Llei d'estrangeria. En aquest sentit, tot i que molts tràmits tenen el seu equivalent en altres països (per exemple, la sol·licitud del permís de residència), n'hi ha d'altres d'específics del sistema administratiu espanyol, com en els casos d'empadronament o d'arrelament. Tots dos tràmits es poden considerar referents culturals o, en paraules de Sarcevic (1985: 127), *culture-bound terms*, perquè serveixen per designar «institucions o conceptes legals que representen la realitat social del país de la llengua original». ¹⁰ En tots dos casos, serà interessant observar quin tipus de traducció s'ha fet a l'anglès i al xinès, llengües de països que no comparteixen aquests referents culturals.

En resum, per bé que l'objectiu de la secció de Legislació de la *Guia d'acollida* en català és fer accessibles els principis bàsics de la Llei d'estrangeria a un

9. Cf. *Majúscules i minúscules*, opuscle editat per la Secretaria de Política Lingüística.

10. Text original en anglès, traducció pròpia.

públic receptor com més ampli millor, les referències a lleis i a conceptes legals influeixen el lèxic i la sintaxi emprats, per la qual cosa el text final reflecteix, inevitablement, característiques del discurs jurídic.

5. Anàlisi contrastiva de les versions en castellà, anglès i xinès

Per a la present anàlisi contrastiva ens basarem en les versions de la *Guia d'acollida* en castellà, anglès i xinès. Hem escollit aquestes llengües per a aquest primer estudi prospectiu per les diferències morfològiques i sintàctiques entre elles i, alhora, perquè poden representar immigrants d'orígens culturals molt diversos.

5.1. Format i sintaxi

Pel que fa al format de les versions traduïdes, les tres versions ofereixen pràcticament el mateix disseny que la versió catalana. S'ha mantingut la mateixa segmentació en paràgrafs i les enumeracions en llistes amb vinyetes, per bé que cada llengua i cada cultura té diferents convencions d'organització textual i discursiva i, per exemple, en el cas del xinès, són freqüents els paràgrafs més llargs.

L'única diferència en el format de les versions traduïdes és la inclusió de paraules en català als textos traduïts. Les paraules en català s'observen als títols, que són bilingües amb la versió catalana com a subtítol; i al cos del text, on s'han inclòs els referents en català dels termes jurídics o administratius al costat de la forma traduïda marcada en negreta. S'han mantingut les majúscules emfàtiques en les versions castellana i anglesa, tot i que això no ha estat possible en xinès, pel fet de no tractar-se d'una llengua amb un sistema d'escriptura alfabètic. Cal assenyalar que no s'hi han emprat altres mecanismes emfàtics possibles en xinès (e.g. cursiva o subratllat) per compensar l'absència de majúscules.

En relació amb el format de les versions traduïdes, a la taula 1 podem observar les diferents versions d'un mateix paràgraf, un extracte de la pàgina sobre drets i deures dels ciutadans estrangers, que mostra l'ús de negretes i majúscules i la inclusió de paraules en català.

Taula 1. Format de les versions traduïdes

[Català]

EL DRET A LA LLIURE CIRCULACIÓ pel territori espanyol i a escollir lliurement la nostra residència podem exercir-lo els estrangers que ens trobem a Espanya en situació regular; en aquest sentit cal dir que els estrangers que disposem de targeta d'identitat d'estranger podem circular pel Territori Schengen sense necessitat de sol·licitar visat sempre que disposem d'un passaport vàlid i en vigor.

[Castellà]

EL DERECHO A LA LIBRE CIRCULACIÓN por el territorio español y a escoger libremente nuestra residencia podemos ejercerlo los extranjeros que nos encontremos en España en situación regular; en este sentido cabe decir que los extranjeros que disponemos de tarjeta de identidad de extranjero podemos circular por el **Territorio Schengen** (Territori Schengen) sin necesidad de solicitar visado, siempre que dispongamos de un pasaporte válido y en vigor.

[Anglès]

Foreigners who are legally present in Spain have the **RIGHT TO FREE MOVEMENT** throughout Spanish territory and to freely choose their place of residence in the country. In that respect, it should be noted that foreigners with a foreigner identity card do not need a visa to be able to travel around **Schengen territory** (Territori Schengen), provided that they have a valid passport.

[Xinès]

合法置身于西班牙的外国人有在西班牙领土内自由活动和自由选择居住地的权利。从该意义上讲，应当指明的是，持有外国人身份证的我们无需申请签证就可以在申根领土(Territori Schengen)到处旅行，前提是我们应持有有效且未过期的护照。

Pel que fa a la sintaxi de les versions traduïdes, la versió castellana és, pràcticament, una traducció paraula per paraula de la catalana, tal com s'observa en els exemples inclosos a la taula anterior. En la majoria de frases això és possible gràcies a les similituds sintàctiques entre el castellà i el català. Amb tot, a causa de la influència de la versió catalana, les frases sintàcticament «forçades» de l'original s'han mantingut en la traducció al castellà. D'aquesta manera, ambdues versions presenten frases d'estructura OVS que, en un intent d'apropar-se al llenguatge col·loquial i emfàtic, en realitat resten fluïdesa i claredat tant en català com en castellà, tal com es pot observar en els fragments escollits per a les taules 1 i 2.

En la versió anglesa, en canvi, s'ha reproduït el missatge del text original sense cenyir-se a la sintaxi catalana. D'aquesta manera, a la versió anglesa, la majoria d'oracions segueixen l'estructura SVO (subjecte-verb-objecte), tal com s'observa en l'exemple de la taula 1. Les oracions en veu passiva, més freqüents en anglès que en català o en castellà, també s'han introduït per a la traducció de certes oracions (e.g. «*if your card is lost*» per «en cas de pèrdua de la targeta»). La primera persona del plural, emprada en les versions catalana i castellana, en anglès s'ha canviat per la tercera persona del plural (e.g. «*foreigners have the right to...*») o per la segona persona (e.g. «*you should ask...*»), segons el context. Aquests canvis sintàctics reflecteixen la tècnica de traducció que Molina i Hurtado Albir (2002: 510) defineixen com a modulació, és a dir, com un «canvi en el punt de vista, en l'objecte o en la categoria cognitiva en relació amb el text original».

Finalment, en relació amb la sintaxi, la versió xinesa es podria considerar a mig camí entre les traduccions castellana i anglesa. En aquest sentit, per bé que la majoria de frases en la versió xinesa canvien el patró de l'original per tal d'adaptar-se a l'estructura SVO, en algunes oracions s'ha mantingut l'estructura OVS emprada en català i, fins i tot, s'han reproduït els pronoms febles que apareixen en la frase catalana: per exemple, a la taula 2 podem observar l'ús de 它 (*ta*), un pronom neutre en xinès semblant a «*it*», en anglès; tot i que l'ús d'aquest pronom no és habitual en xinès. Una altra similitud de la versió xinesa respecte a les versions catalana i castellana és l'ús de la primera persona del plural (我们, *women*; nosaltres).

Els fragments seleccionats per a la taula 2 il·lustren l'ordre sintàctic emprat en les diferents versions de la primera frase referent al «Dret al treball i a la seguretat social». En les versions catalana, castellana i xinesa, l'ordre OVS serveix per emfasitzar l'objecte, de manera que la frase segueix una estructura de tema-remà. Tot i que aquesta estructura de tema-remà es podria haver reproduït en anglès mitjançant una oració passiva (e.g. «*the right to work may be exercised by foreigners...*»), en aquest cas concret, s'ha deixat de banda l'èmfasi de l'original i s'ha optat per l'estructura neutra SVO.

Taula 2. Sintaxi de les versions traduïdes

[Català: OVS]

EL DRET AL TREBALL I A LA SEGURETAT SOCIAL només podem exercir-lo aquells estrangers que disposem de l'autorització de treball per compte d'altri o de l'autorització de treball per compte propi corresponent [...]

[Castellà: OVS]

EL DERECHO AL TRABAJO Y A LA SEGURIDAD SOCIAL únicamente podemos ejercerlo aquellos extranjeros que disponemos de la autorización correspondiente de trabajo por cuenta ajena o de trabajo por cuenta propia (...)

[Anglès: SVO]

Foreigners with a permit for self-employment or employment by somebody else (...) may exercise THE RIGHT TO WORK.

[Xinès: OVS]

工作权，只有作为拥有相应的自主从业许可或受雇于他人工作许可的外国人，我们才能行使它 (... ...)

5.2. Terminologia i fraseologia

Tal com passa també en el format i en la sintaxi, la versió castellana és la més similar a l'original i la traducció de la majoria de termes i frases s'orienta a la llengua original. Aquesta orientació és del tot comprensible, una vegada més, si es tenen en compte les semblances entre ambdues llengües. En les traduccions a l'anglès i al xinès, en canvi, s'apliquen una major varietat de tècniques de traducció, sobretot en els casos de referents culturals.

Els exemples següents mostren les tècniques de traducció emprades per a la fraseologia i terminologia jurídica en les versions anglesa i xinesa. Per a aquesta anàlisi, ens hem basat en la classificació i en les definicions de tècniques de traducció de Molina i Hurtado Albir (2002: 510-512).

Una de les tècniques emprades en els textos analitzats és la descripció, i.e. «substituir un terme o una expressió per una descripció de la seva forma i/o funció». En general, les descripcions s'han utilitzat en les versions anglesa i xinesa per als termes jurídics sense un equivalent en els sistemes jurídics de les llengües meta. Així, per exemple, «empadronament» s'ha traduït com a «*inclusion on the population register*» en anglès o com a 户籍登记 (*buji dengji*,

registre en el cens) en xinès, mentre que «padró municipal» s'ha traduït per «*population register*» en anglès i per 城镇人口普查 (*chengzhen renkou pucha*, «cens municipal») en xinès. A més a més, la informació del context en què apareixen els termes ajuda a acabar de comprendre'n el significat.

Semblant a la descripció, l'amplificació consisteix en la introducció de «detalls que no s'havien formulat en el text original», ja sigui informació o parafrasis explicatives. En els textos analitzats, l'amplificació és present en exemples com la traducció de l'adjectiu «extracomunitari», que no existeix en anglès ni en xinès i que, per això, s'ha traduït mitjançant una parafrasi que explicita la idea de «ciudadans estrangers que no provenen de la Comunitat Europea»: «*foreigners who are not European Community nationals*» en anglès i «来自非欧共体国家的外国人» (*laizi fei-Ou-gong-ti guojia de waiguoren*, estrangers que no provenen de la Comunitat Europea) en xinès.

En d'altres casos, la versió anglesa s'ha basat en un equivalent establert, és a dir, en «un terme o una expressió reconeguts (pels diccionaris o per l'ús de la llengua) com a equivalent en la llengua d'arribada»; mentre que en la versió xinesa s'ha utilitzat un calc o «traducció literal d'una paraula o frase estrangera» per als mateixos referents. Aquest és el cas del referent cultural «arrelament», que en anglès s'ha traduït com a «*integration*», mentre que en xinès s'ha optat per introduir el concepte de 扎根 (*zhagen*, arrelar), un calc del terme en català. Pel que respecta al significat, totes dues traduccions transmeten la idea d'haver viscut en un lloc durant un període de temps i d'haver-se adaptat a la vida d'aquest lloc i, per tant, totes dues poden tenir l'efecte desitjat en el públic receptor. Tanmateix, en aquest cas concret, cal tenir en compte una qüestió ideològica: amb «arrelament» com a nom de tràmit en català, justament s'evita parlar d'integració, un terme que, tal com Ugarte Ballester (2006: 112) indica, no respon a la nova filosofia d'interculturalitat, cohesió i convivència. En aquest sentit, es podria considerar que l'equivalent establert escollit per a la versió anglesa no tan sols perd la metàfora de les «arrels» del terme català, sinó que, a més a més, es desvia lleugerament d'aquesta nova manera de concebre la immigració.

Un altre cas en el qual l'anglès opta per un equivalent establert, mentre que el xinès adopta un calc, és en la traducció del concepte «Llei d'estrangeria». Així, en la versió anglesa s'ha canviat «estrangeria» per «immigració» i es parla de «*Immigration Law*», que es podria considerar l'equivalent establert del referent en català. En canvi, en la versió xinesa s'ha adoptat un calc i s'ha traduït el terme literalment per 外国人法 (*waiguoren fa*, lleis per a estrangers).

També hem detectat, en el corpus d'anàlisi, exemples de particularització (ús de termes més precisos) i de reducció (omissió d'informació del text original en el text traduït) en la versió anglesa, sense correspondència en la versió xinesa. Per exemple, en el cas de la particularització, quan en català i en castellà es parla d'una «factura de subministrament» per tal de poder-se empadronar en una ciutat, no s'especifica de quin tipus de subministrament ha de ser, ja que el context fa que això es pugui considerar implícit. En la versió xinesa, aquesta vaguetat es manté: (各项) 供应的发票 (*ge xiang gongying de fapiao*, «qualsevol tipus de factura de subministraments»). En canvi, en la versió anglesa, s'adoptra una particularització i s'hi especifiquen tipus de subministraments: «*bill for gas, water or electricity supplies*».

Quant a la reducció, mentre que en les versions en català, castellà i xinès explícitament es requereix un «passaport vàlid i en vigor» («*pasaporte válido y en vigor*»; 有效且未过期的护照, *youxiao qie weiguoqi de huzhao*, literalment, «un passaport vàlid i que no hagi caducat»), la versió anglesa només esmenta «*a valid passport*». De fet, es pot considerar que l'adjectiu «vàlid», en anglès, també inclou implícitament la idea de «en vigor» (és a dir, que no ha expirat), la qual cosa justificaria l'omissió d'aquesta part d'informació.

Finalment, voldríem assenyalar els casos en què les tècniques de traducció emprades per a les versions anglesa i xinesa rebaixen el registre de l'original i eviten frases o termes jurídics o administratius usats en les versions catalana i castellana. La variació i la transposició poden ser especialment útils en aquest sentit.

La variació consisteix a canviar elements estilístics «que afecten aspectes de la variació lingüística». Per exemple, en català i en castellà, quan s'esmenten els documents necessaris per a l'empadronament, es parla d'un document que «acrediti la titularitat de l'habitatge» i s'utilitza el nom «titularitat» («*titularidad*»), que en aquest context específic tant pot indicar possessió de l'habitatge com només ús de l'habitatge (e.g. mitjançant un arrendament). En la versió xinesa s'empra una compensació per mantenir la formalitat del català i es fa referència a 可以证明拥有住房的文件 (*keyi zhengming yongyou zhubufang de wenjian*), literalment, «un document que pugui certificar la possessió d'un habitatge». En aquesta traducció, malgrat haver canviat el nom (certificat) per un verb (证明, *zhengming*, certificar), tècnica que Molina i Hurtado Albir (2002: 511) descriuen com a transposició; la formalitat es manté gràcies als verbs emprats: 证明 (*zhengming*, certificar) i 拥有 (posseir). En canvi, en la versió anglesa hi ha una variació, ja que només es parla de «*a document that*

shows that you live there»; una frase que evita el registre formal i adopta un to molt més col·loquial, sobretot si tenim en compte l'ús de «*show*» en comptes de «*certify*» o fins i tot «*prove*», més propis del llenguatge administratiu. Tot i aquest canvi de registre, cal fer notar que la versió anglesa reflecteix millor el significat original de «titularitat», ja que en xinès es parla de possessió d'un habitatge i, per tant, pot donar peu a la interpretació de la frase com a «tenir un habitatge en propietat».

La transposició que en el cas anterior s'ha compensat amb la formalitat dels verbs en xinès, també es pot considerar una tècnica que ajuda a alleugerir el registre, pel fet que un major ús de substantius i adjectius sol ser sinònim de formalitat. Així, quan es parla del dret de vot, en les versions catalana i castellana es diu que «Els ciutadans comunitaris podem ser electors i elegibles» («*Los ciudadanos comunitarios podemos ser electores y elegibles*»); frase per a la qual, en les versions anglesa i xinesa s'ha adoptat una transposició mitjançant el canvi dels adjectius per verbs: «*Community nationals may vote and be voted*» i «*欧共体国民可以 (... ..) 投票和被投票*» (*Ou-gong-ti guomin keyi (...) toupiao he bei toupiao*, «Els ciutadans de la Comunitat Europea (...) poden votar i ser votats»), respectivament.

En un altre exemple, la versió catalana i la castellana fan referència a Espanya com a «país signatari de la Convenció de Ginebra», frase que en anglès s'ha traduït amb una altra transposició, canviant de nou l'adjectiu (signatari) pel verb (signar): «*Spain has signed the Geneva Convention*». Tanmateix, en aquesta frase la versió xinesa ha mantingut una traducció literal (gairebé un calc) de l'original, tal com podem veure en: 作为日内瓦公约的签约国 (*zuowei Rineiwa gongyue de qianyueguo*, «com a país signatari de la Convenció de Ginebra»).

D'aquesta manera, podem observar que s'han emprat diferents tècniques segons els termes i les frases a traduir i segons les especificitats de la llengua d'arribada. Mentre que una orientació al text original és possible en la traducció del català al castellà en la gran majoria dels textos analitzats per a aquest estudi, en les traduccions del català a l'anglès i al xinès aquesta orientació només és possible en algunes frases. D'una banda, la nostra anàlisi mostra que a la versió anglesa de la *Guia d'acollida*, les tècniques emprades responen a una traducció bastant orientada a la llengua d'arribada, tal com s'aprecia en els exemples anteriors d'ús de descripcions, equivalents establerts, amplificació, particularització, variació i transposició. De l'altra, la versió xinesa combina tècniques de traducció que mantenen les característiques de la llengua origi-

nal (e.g. calcs i traduccions literals) amb d'altres tècniques que s'orienten a la llengua d'arribada (e.g. descripcions, amplificació i compensació).

A propòsit del registre emprat en les traduccions, es pot observar una tendència a rebaixar el to dels textos mitjançant l'ús de tècniques com la variació i la transposició, que realment aconsegueixen transmetre la informació d'una manera molt més planera. A més a més, en traduir certs termes legals amb descripcions, amplificacions, particularitzacions (quan s'especifica informació que pugui ser vaga) i reduccions (quan s'omet informació redundant), sens dubte s'aconsegueix facilitar la comprensió de la informació des del punt de vista del lector potencial; per la qual cosa es podrien considerar tècniques amb una doble funció: la traducció i la simplificació del text. En el cas de la versió anglesa de la *Guia d'acollida*, aquesta preferència per la claredat es fa palesa en la major part de tècniques emprades i en el resultat final del text, més amè que les altres traduccions incloses en la nostra anàlisi i, fins i tot, més amè que la versió catalana en certs fragments. D'altra banda, no deixa de ser sorprenent que en la versió en xinès, una llengua més distant del català que no pas l'anglès, l'ús de calcs i de traduccions literals sigui tan freqüent.

Amb tot, en reflexionar sobre la diferència en l'orientació de les traduccions dels continguts legals de la *Guia d'acollida* hem de tenir presents diverses qüestions. En primer lloc, la disponibilitat del text original al mateix *web* és un factor que pot motivar, en certa manera, una major orientació a la llengua original. El fet de poder comparar la versió traduïda amb l'original al mateix *web* justifica, fins a cert punt, una major orientació a la llengua original en la versió en castellà i en molts fragments de la versió xinesa. D'una banda, facilitar la comparació entre els textos pot tenir finalitats didàctiques, sobretot per a l'aprenentatge de vocabulari i/o frases concretes. De l'altra, també pot respondre a una qüestió de confiança, ja que una major semblança al text original sembla donar garanties d'una major fidelitat en la traducció i, encara més, quan es tracta d'una traducció jurídica. Sigui pel motiu que sigui, les diferències en l'orientació de les versions traduïdes podrien indicar l'absència d'unes indicacions clares als traductors que se'n van ocupar.

D'altra banda, però, si l'objectiu dels textos és fer accessible la informació a tota la ciutadania, l'adopció d'un registre més proper i d'una major orientació a la llengua d'arribada en la versió anglesa, sembla respondre més efectivament a aquesta finalitat. Cal tenir present que el perfil dels lectors potencials d'aquests textos és d'allò més ampli, sobretot quant a formació. Per això, una redacció amena, amb frases curtes i paraules d'ús quotidià, sens dubte pot

contribuir a una major comprensió per part dels lectors amb menys estudis. No obstant això, en certes ocasions, la manca de formalitat pot semblar restar seriositat als textos (i més en tractar-se d'informació relacionada amb lleis i tràmits), la qual cosa podria justificar l'estil discursiu adoptat en la versió original, la catalana.

6. Discussió i conclusions

Aquests darrers anys, la traducció als serveis públics ha estat un àmbit molt prolífic a Catalunya. La Generalitat de Catalunya, ajuntaments, institucions i associacions han fet ús de la traducció de diferents tipus de textos per tal d'apropar-se a les comunitats immigrades i promoure'n l'accés equitatiu a la informació i, per extensió, als serveis públics. Aquests textos traduïts sovint inclouen continguts jurídics i administratius, amb l'objectiu de fer la legislació accessible a totes les persones que no parlen les llengües oficials, la qual cosa subratlla la importància de la traducció als serveis públics com a mitjà d'apoderament d'aquestes comunitats.

Tanmateix, malgrat la utilitat potencial d'aquest tipus de textos, a data d'avui, la recerca que se n'ha fet al respecte és encara escassa. En aquest sentit, l'estudi prospectiu que aquí presentem intenta omplir aquest buit investigador i assenyalar aspectes que es podrien aprofundir en treballs futurs. Pel fet de tractar-se només d'un estudi de cas sobre la *Guia d'acollida*, no pretenem arribar a conclusions definitives o a generalitzacions, sinó més aviat posar de manifest algunes tendències i indicar algunes de les especificitats de la llengua i la traducció de continguts legals en els textos dirigits a minories lingüístiques.

En primer lloc, en relació amb la versió original, hem detectat una certa falta de consistència pel que fa a la llengua emprada. Així, malgrat l'ús de característiques pròpies del discurs col·loquial, com les estructures emfàtiques d'OVS o l'ús inclusiu de la primera persona del plural (nosaltres), les referències a lleis concretes i certes eleccions lèxiques i sintàctiques reflecteixen trets propis del discurs jurídic i, per tant, esdevenen un obstacle per a la claredat en la redacció del text.

En segon lloc, pel que fa a les versions traduïdes, hem observat que l'ús de diferents tècniques de traducció ha tingut efectes diferents en el text traduït com a producte final. Així, la versió castellana és la traducció més orientada a

la llengua original; la qual cosa és comprensible, malgrat que la sintaxi d'algunes frases no sigui del tot habitual ni en castellà ni en català.

La versió anglesa és la més orientada a la llengua d'arribada i, en termes generals, es pot considerar la més fàcil de llegir, fins i tot per a lectors llecs en el tema. En aquest sentit, la finalitat del text d'arribada s'ha tingut en compte fins i tot a l'hora de modificar certs aspectes del registre.

Pel que fa a la versió xinesa, podríem considerar que es troba a mig camí entre una orientació a la llengua original i una orientació a la llengua d'arribada. Algunes frases mantenen l'estructura de l'original i alguns termes s'han traduït mitjançant calcs, per la qual cosa alguns fragments són clarament estrangeritzants, és a dir, reflecteixen que el text en qüestió es tracta d'una traducció d'un text originalment escrit en una altra llengua. Això no obstant, a la versió xinesa també hi ha frases que intenten evitar la influència del text original i adaptar-se a les convencions del xinès; per bé que, a diferència de la versió anglesa, el registre formal s'ha mantingut en la major part del text.

Les tendències detectades en aquest article poden servir per plantejar nous interrogants que es podrien reprendre en futures contribucions. En primer lloc, cal més recerca per tal de poder avaluar l'efectivitat de les traduccions d'aquest tipus de textos i per tal de determinar, també, quina orientació seria la més adequada per tal de potenciar aquesta efectivitat. Per exemple, seria de gran utilitat un estudi que inclogués els lectors potencials d'aquests textos i que permetés saber-ne l'opinió al respecte. Conèixer el punt de vista dels lectors potencials d'aquests materials d'acollida també podria servir per comparar la llengua usada en l'àmbit col·loquial per les comunitats immigrades, amb la llengua emprada en aquests textos escrits.

També seria interessant completar l'estudi de cas presentat aquí amb un estudi més exhaustiu de les tècniques de traducció utilitzades en una mostra més àmplia de traduccions (e.g. traduccions subvencionades per ajuntaments, per associacions, per sindicats, etc.). A més a més, aquest estudi possiblement permetria detectar diferents orientacions segons l'organisme encarregat de la subvenció. En el cas de la terminologia, comparar diferents traduccions també permetria analitzar les diferents traduccions proposades per a certs referents (e.g. empadronament, arrelament, reagrupament familiar, etc.) i realitzar, fins i tot, un estudi de caràcter més prescriptiu que inclogués un glossari multilingüe dels termes jurídics més freqüents en les traduccions per a comunitats immigrades.

Amb aquest estudi també hem volgut promoure la reflexió i el debat sobre el paper dels materials d'acollida en l'apoderament de les minories lingüístiques. Tot i que aquests materials sorgeixen amb l'objectiu de «garantir el màxim nivell d'informació possible a totes les persones nouvingudes» (*Memòria d'actuacions durant el Pla de ciutadania i immigració 2005-08*, 2010: 61), en el cas concret de la difusió de continguts jurídics, a la pràctica, el registre adoptat a nivell lèxic i sintàctic pot esdevenir un entrebanc a l'accessibilitat d'aquesta informació. Pel fet de tractar-se de materials elaborats amb subvencions públiques i amb unes finalitats tan clares de promoció de la convivència en la diversitat, creiem que el debat i la recerca sobre el seu enfocament i la seva possible efectivitat són molt necessaris a nivell acadèmic, per la qual cosa esperem que aquesta contribució sigui només un primer pas en la recerca sobre aquest tema.

Bibliografia

- AJUNTAMENT DE BARCELONA [en línia]. *Guies d'acollida de butxaca*. Disponible electrònicament a: http://www.bcn.cat/novaciutadania/arees/ca/acollida/programes/guia_recursos.html [Última consulta: 19 de setembre de 2011].
- AJUNTAMENT DE BARCELONA (2008). 巴塞罗那良好营商守则 [*Basailuona li-anghao ying-shang shouze*] = *Code of Good Practices for Commerce in Catalonia = Codi de bones pràctiques per al comerç a Barcelona*. Versió anglès-català disponible electrònicament a: <http://w3.bcn.es/fitxers/comerc/08bonespractiquesangcat.121.pdf> [Última consulta: 19 de setembre de 2011]
- ARUMÍ, Marta; GIL-BARDAJÍ, Anna; VARGAS-URPI, Mireia. «Traducció i Immigració: La figura de l'intendent al serveis públics de Catalunya», *Quaderns*, vol.18, 2011, 199-218. Disponible electrònicament a: <http://www.raco.cat/index.php/Quaderns-Traduccio/article/view/245286/328509> [Última consulta: 18 d'octubre de 2011]
- BERTRAN BRUGUERA, Carles. *Anàlisi de les pràctiques comunicatives que s'estableixen en una oficina sindical d'atenció a treballadors estrangers*. Tesis doctoral. Universitat de Barcelona, 2007. Disponible electrònicament a: <http://tdx.cat/handle/10803/714> [Última consulta: 19 de setembre de 2011]
- CORSELLIS, Ann. *Public Service Interpreting: The First Steps*. Regne Unit: Palgrave Macmillan, 2008.
- DEPARTAMENT D'EDUCACIÓ [en línia]. *Alumnat nouvingut. Recursos a les famílies*. Disponible electrònicament a: http://www.xtec.cat/lic/nouvingut/families/fam_com_notes.htm [Última consulta: 19 de setembre de 2011]
- GENERALITAT DE CATALUNYA [en línia]. *Pla de Ciutadania i Immigració 2005-08*.

Disponible electrònicament a: http://www20.gencat.cat/docs/dasc/01Departament/08Publicacions/Ambits%20tematics/Immigracio/03publiforacolectio/Anteriors/08placiutadaniaimmigracio05-08/2006placiutadania05_08.pdf [Última consulta: 19 de setembre de 2011]

GENERALITAT DE CATALUNYA [en línia]. *Pacte Nacional per a la Immigració*. Disponible electrònicament a: http://www20.gencat.cat/docs/dasc/03Ambits%20tematics/05Immigracio/03Politiquesplansactuacio/02pactenacionalimmigracio/02continguts/Pdfs/Document_final_PNI_catala.pdf [Última consulta: 20 de setembre de 2011]

GENERALITAT DE CATALUNYA [en línia]. *Pla de Ciutadania i Immigració 2009-2012*. Disponible electrònicament a: http://www20.gencat.cat/docs/dasc/03Ambits%20tematics/05Immigracio/03Politiquesplansactuacio/03placiutadania09_012/01Presentacio/pla_ciutadania_immigracio_vcat_2010_06_03.pdf [Última consulta: 20 de setembre de 2011]

Generalitat de Catalunya: *Memòria d'actuacions durant el Pla de Ciutadania i Immigració 2005-08*.

GENERALITAT DE CATALUNYA [en línia]. *Guia d'acollida*. Disponible electrònicament a: http://www10.gencat.cat/WebA-collida/AppJava/ca/Seleccio_idioma.jsp [Última consulta: 20 de setembre de 2011]

IDESCAT [en línia]. *Web de l'estadística oficial de Catalunya*. Disponible electrònicament a: <http://www.idescat.cat/> [Última consulta: 20 de setembre de 2011]

MOLINA, Lucía; HURTADO ALBIR, Amparo. «Translation Techniques Revisited: A Dynamic and Functionalist Approach», *Meta*, vol. XLVII, n. 2, 2002, 498-512.

ORTEGA HERRÁEZ, Juan Miguel. *Análisis de la Práctica de la Interpretación Judicial en España. El Intérprete frente a su Papel Profesional*. Tesi doctoral. Departament de Traducció i d'Interpretació, Universitat de Granada, 2006.

SARCEVIC, Susan. «Translation of culture-bound terms in laws», *Multilingua*, vol. 4, núm. 3, 1985, 127-133.

SECRETARIA DE POLÍTICA LINGÜÍSTICA (ed.). *Majúscules i minúscules*. Generalitat de Catalunya, Departament de Presidència, 2004. Disponible electrònicament a: <http://www20.gencat.cat/docs/Llengcat/Documents/Publicacions/Altres/Arxius/majus.pdf> [Última consulta: 20 de setembre de 2011]

TRIALOG. *Recomanacions polítiques per a la traducció i la interpretació en l'àmbit social*. Traducció editada per Linguamón – Casa de les Llengües, 2008. Disponible electrònicament a: http://www10.gencat.cat/casa_llengues/binaris/BP01_Recomanacions_tcm302-113460.pdf [Última consulta: 20 de setembre de 2011]

UGARTE BALLESTER, Xus. «Traducción e interpretación de los servicios públicos en Cataluña y Baleares», *Revista Española de Lingüística Aplicada*, volum monogràfic, 2006, 111-128. Disponible electrònicament a: http://dialnet.unirioja.es/servlet/fichero_articulo?codigo=2198695&ord

en... [Última consulta 18 d'octubre de 2011]

VALERO GARCÉS, Carmen; SALES SALVADOR, Dora. «The Production of Translated Texts for Migrant Minority Communities. Some Characteristics of an Incipient Market», *Jostrans*, vol. 7, 2007. Disponible electrònicament a: http://www.jostrans.org/issue07/art_valero_sales.php [Última consulta: 20 de setembre de 2011]

VARGAS-URPÍ, Mireia. «Traducir para la comunidad china en Cataluña: el ejemplo de los materiales de acogida disponibles online», *Journal of cultural mediation*, vol. 1, 2011, 24-35. Disponible electrònicament a: <http://www.ssmimaddaloni.it/public/rivista/The%20Journal%20of%20Cultural%20Mediation%20n.1.pdf> [Última consulta: 20 de setembre de 2011]

Resumen

Los contenidos jurídicos de la web de acogida de la Generalidad de Cataluña: estudio comparativo de las versiones catalana, inglesa y china

Mireia Vargas-Urpí

En el marco de las actuaciones previas a la nueva Ley de acogida, aprobada en abril del 2010, la Generalidad de Cataluña puso en marcha, en el 2009, una *web* de acogida multilingüe telemática, traducida a las nueve lenguas más habladas en Cataluña. El estudio que presentamos en este artículo se centra en la traducción del apartado sobre «legislación» de la *Guía de acogida*. En primer lugar, definiremos y delimitaremos el ámbito de la traducción en los servicios públicos como marco teórico de este estudio. A continuación, basándonos en el análisis del discurso,

compararemos la versión original en catalán del apartado de legislación, con las versiones en castellano, inglés y chino. Nos fijaremos, específicamente, en cuestiones como el registro, las dificultades de traducción de este tipo de información y las diferencias en las técnicas adoptadas en las tres versiones traducidas. Este análisis contrastivo servirá para reflexionar sobre el papel de las traducciones de información sobre legislación en el empoderamiento de las minorías lingüísticas y, por extensión, en la promoción de la convivencia en la diversidad.

Palabras clave: traducción jurídica; traducción en los servicios públicos; empoderamiento; multilingüismo; inmigración; técnicas de traducción.

Abstract

Legal Content on the Reception Website of the Government of Catalonia: a Comparison of the Catalan, English and Chinese Versions

Mireia Vargas-Urpí

Within the framework of the preliminary measures for the new Law on Reception (*Llei d'acollida*), which was passed in April, 2010, the Government of Catalonia implemented a multilingual telematic website, which was translated into the nine most spoken languages in Catalonia. The study we present in this article discusses on the translation of the section on «Legislation» in the Reception Guide. First, we shall define and demarcate the area of translation for public services as the theoretical framework for this study. Then, following the norms of discourse anal-

ysis, we shall compare the original Catalan version of the «Legislation» section with the Spanish, English and Chinese versions. We will pay careful attention to questions such as register, the difficulties in translating this type of information, and the differences in technique adopted in the three translated versions. This contrastive analysis shall serve as a reflection on the translation of information regarding legislation to empower linguistic minorities and, by extension, to promote coexistence in diversity.

Key words: legal translation; translation for public services; empowerment; multilingualism; immigration; translation techniques